

[Edvard Sørensen.]

skattes med 120 Kr. og i den anden med 1 Kr. Der bliver alligevel en Forskel, nemlig mellem 120 Kr. og 1 Kr., og det bliver ikke saaledes, som man maaske skulde tro efter Fremstillingen, at den fulde Forskel bliver udlignet.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen sagde noget, som jeg er fuldstændig enig med ham i, han sagde: Hvis man skal finde det virkelige Udtryk for Skattebyrden i Landets Kommuner, skal man ikke alene tage Indkomstskatterne, men saa skal man ogsaa have Ejendomsskatterne med, og det har man i de senere Aar gjort gennem Administrationen, idet man har begyndt at regne med det, man kalder Beskatningsbrøker — dér tager man det hele med. Denne Udregning viser tydeligt og klart, hvad jeg har gjort opmærksom paa, at Sognekommunerne har langt den største Del af Merudskrivningen, over 20 Mill. Kr. af den Merudskrivning paa 33 Mill. Kr., der er foregaaet sidste Aar, de har langt det højeste Skatte-tryk og desværre langt den daarligste Bæreevne i Øjeblikket. Det bestyrker mig jo ogsaa i den Tro, at det er Venstres Lovforslag, der i stærkest Grad tilsigter at udligne dette ganske urimelige Forhold.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen var i Dag inde paa en Imødegaelse af, hvad jeg havde sagt angaaende Socialreformens Virkninger paa to Omraader, nemlig over for Refusionsordningen og over for Forenklingen i Administrationen. Det ærede Medlem udtalte, at der havde absolut fundet Forenkling Sted. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen faar ret mange Kommunalnænder til at tro paa den store Forenkling, der har fundet Sted efter Socialreformens Gennemførelse. Vi ser desværre Landet over, at i Kommuner, hvor man aldrig tidligere havde tænkt sig at antage uddannet Personale, tvinges man lidt efter lidt dertil, praktisk talt overalt. Vi ser, hvorledes mange af vore dygtige Kommunalnænder giver op og siger: Vi kan ikke længere fortsætte med det store Arbejde, der er paalagt os gennem Administration af Socialreformen.

Ser vi paa Ansættelsen af Embedsmænd i Administrationen inden for Socialministeriet, ser vi, hvorledes Antallet af disse Embedsmænd vokser stærkt fra Aar til Aar. Det er dog heller ikke Tegn paa, at Administrationen er i særlig Grad forenklet. Nej, ogsaa paa dette Omraade trænger vi til gennemgribende Ændringer, vi trænger til at faa hele Spørgsmaalet taget op til fornyet Overvejelse for at faa en Del

Afgørelser taget væk fra Administrationen herinde og lagt ud til Amtmændene — og jeg vil gerne være med til at lette den betyngede Socialminister for noget af hans Arbejde og vil ogsaa være med til paa mange andre Omraader at skabe mere Tilfredshed, end der er i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Villumsen, der omtalte Venstres Lovforslag til Ændringer i Socialreformen, havde ikke meget tilovers for disse. Det ærede Medlem sagde, at Venstres Forslag gik ud paa, at Kommunerne, der i Dag betaler en Trediedel af Udgifterne, fremtidig skulde betale Halvdelen, og at det vilde betyde, at Bykommunerne, der i Forvejen havde det haardt, fik det endnu haardere. Det ærede Medlem glemmer her ganske, at det, der vilde ske, hvis dette og andre af Venstres Forslag gennemførtes, var, at man gjorde Puljen mindre, gjorde det samlede Beløb, som Kommunerne skulde betale, mindre, men samtidig gjorde man Ansvaret større. Der er for mig ingen Tvivl om, at naar man lægger mere over paa den udbetalende Kommune, vil dens Interesse for at igangsætte Arbejder blive større end for at udbetale Understøttelser, men jo mere man svækker denne Interesse, des mere frister man Kommunen til at gaa Understøttelsesvejen.

Det ærede Medlem Hr. Villumsen udtalte videre, at dette, at Venstre foreslog at lægge en langt større Del af det, der fordeltes fra den mellemkommunale Refusion, over paa Indkomsterne, vilde over for Byerne virke paa samme Maade. Jeg forstaar ikke denne Udtalelse. Hvad jeg troede vi alle var enige om, var dette, at de Byrder, der lignes paa Kommunerne i Fællesskab, skulde lignes paa et saadant Grundlag, at de ramte dér, hvor den stærkeste Bæreevne var, og da vort Forslag flytter langt den største Del over paa de statsskattepligtige Indkomster som Grundlag, flytter det ogsaa langt den største Del over paa de Kommuner, hvor Bæreevnen er, og hvis det medfører, at der bliver større Byrder for Bykommunerne, saa betyder dette kun et eneste, nemlig at Bykommunernes Bæreevne er langt større end Sognekommunernes. Og jeg tror, at det ærede Medlem vil være enig med os i, at det var en rimelig og retfærdig Fordelingsmaade.

Det ærede Medlem Hr. Villumsen udtalte videre, at Forskydningen af selve Beregningsgrundlaget over til statsskattepligtige Indkomster synes ikke at være retfærdig, fordi Forholdet er det, siger det